

6945.
Vähäkyrö

17. Rautaveitsi, kaarevahamarainen; kärki katkenut; varren rautainen, sormusmainen hela jäljellä, (oli löytyessä ruodon ympärillä). Pituus 157,8 mm, leveys 23.5 mm, paksuus 7 á 8 mm. Hela 27.5 x 26 mm laaja, 19 mm korkea 1. leveä.

L. A. Europaeus, samasta kuopasta kuin n:o 16 sen reunasta kohdasta 2 (v:n 1916 kaivauskartalla 2 a) paikalla käydessään 30.VIII. 1915.

18. Ruostuneita raudanpaloja (6 kpl) ja luita (palaneita).

L. samasta hietakuopasta kuin n:ot 16 ja 17.

6946.

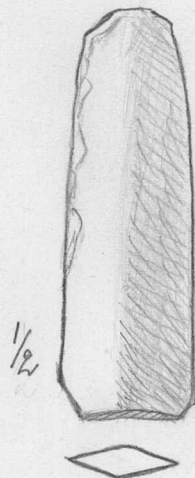
Maisteri S. Pälsin Sammatin matkaltaan tuomat Juho Suomiselta ostamat Kiikalasta löydetyt kiviesineet. Hinta Smk.2:- Diar. 2.IX.1915. Verif.

Kivikautta

Kiikala

1. Keihäänkärjen tyvipuoli (tahi teräkappale, jonka yläosan reunat osittain tasaisiksi hiotut, osittain tylsiksi hakatut ja kärki katkaistu), poikkileikkaus kapeammassa päässä melkein linssimäinen, leveämmässä soukan rombimainen. Erupt. vuorilajia. 106.5, 36.2 9.5 mm.

Kiikalan pitäjän Yltäkylän Sillanpään torpan pellosta löytänyt torpanpoika Jalmari Leivo (lähempiä tietoja pitäisi olla toht. Pälsin muistikirjassa). Samat löytötiedot on myös n:oista 2 ja 3.

6946.
Kiikala

2. Tasataltta, luonteeltaan tilapäinen, pehmeätä kiilteistä kiveä; lyhyt ja tasaleveä, molemmat päät edestä katsoen (s.o. lappeen puolelta) melkein symmetriset; toinen kylki tasaseksi, toinen teräväksi hiottu, kanta päältä tasotettu; teränlasku tylppä, toiselta puolen mykevä, toiselta tasanen. Lappeat tasaset. (Väärennys ??). 79.7, 36.9, 12.2 mm.

L. kuin n:o 6946:1.

3. Latuskainen kivenpala (hioinkivestä ?? hietakiveä ?), yksi sivu ikäänkuin pyöreäksi hiottu. 49.5, 45.0, 8.4 mm.

L. kuin n:ot 6946:1-2.

Tohtori Sakari Pälsin muistiinpanokirjassa on seuraava tätä löytöä koskeva muistoonpano:

"Kiikalan Sillanpään torpan maalla mahdollisesti asuinpaikalla. Keihäänkärki ja hioimet pellolta, mikä viettää torpasta etelään samoinkuin Koiviston Äyräspelto Sammatissa vrt. 6936. Maassa palaneita kiviä sekä pellon pinnalla kvartsia. Ilmoitt. Suominen".

6947.
Maaria.

Omituinen soikea, toiselta puolen kupeva, toiselta puolen tasanen, ontto hopeoitu messinki-esine; toisella puolen on kaksi kiinnityslistaa, joissa pienet reiät, ja joihin on vähän takertunut rautaruostetta;

Kivikausi

Epät. a.